

שיכו אנשי תוחלת להתגורר בבתי-האבן הישנים שלהם, אם יזכו להכרה רשמית כי ישוב של ממש מטעם משרד-הפנים, ואם תינתן להם הרשות לבנות בתים ולהתרחב. או שיאלצו לנטוש את בתיהם, ולגודר ל- מקום אחר.

אפשרות נוספת: להישאר במקום, אך ל- הסתפח לכפר חב"ד השכן.

אנשי כפר חב"ד היו מועדיפים לראות אר- תם מסתלקים מן המקום ומשחררים אותם מטירחת נוכחותם. לכל כפר סיבות משלו - והקרב נטוש.

אנחנו יושבים על אדמת תוחלת כבר 18 שנים, הסביר יפת פאדל (23), שהוא דוברם של המפגינים, "רובנו עולי תימן, אך יש חלק קטן של משפחות מעולי הונגריה.

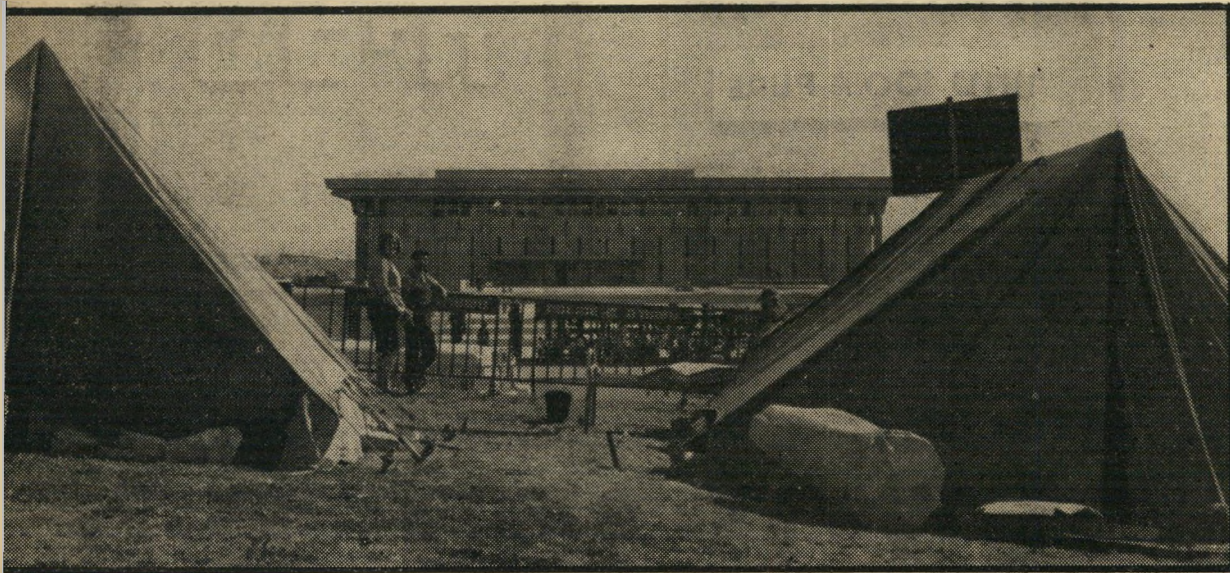
"התיישבנו על חורבותיו של כפר ערבי נטוש בשם ספריה. בהתחלה חשבונו רק על התבססות מבחינה כלכלית. הקמנו את כפי- על הייצוא לכפר איוו, בשיתוף עם פיתוח ותעשייה של הפועל המזרחי. המיפעל התי- פתח והצלח. אנחנו, תושבי הכפר, גאים על כך.

"לאחר שהתבססנו, החלטנו לבנות לעצמנו בתים של ממש, במקום הבתים הנטושים וה- עלובים, שבהם גרנו כל הזמן. הכנו תוכנית בנייה והיא אושרה עלידי מינהל מקרקעי ישראל, ועדת בניין ערים והמועצה האזורית.

הפצועה היא צביה חרד (25). היא בהריון ואם לארבעה ילדים. לסענתה, פצע אותה בראשה קצין משטרה. הוא התפרץ, לדבריהם של השובתים, כאשר ראה ארון מתים שנישא בידי השובתים, עטוף שחורים, עליו היה כתוב: "החוק, הצדק והיושר בישראל - זל"ל בתמונה מימין נראית ילדתו של אחד משובתי תוחלת.

אובדן תוחלת

דה הקרב: רחבת הדשא לפני מיש- כן הכנסת בירושלים.

מצד אחד משפחות מפגינים נרגשות. מן הצד השני שוטרים עצבניים. כל אחד משני הצדדים חיכה לראות את צעדי היריב.

זה קרה ביום הראשון בשבוע שעבר. כשפרשו המפגינים את ציורם על הרשא, והתכוננו להקים אוהלים למישכן-לילה, החלו השוטרים לנוע אליהם, כשהם מצויידים ב- אלות. האווירה התחממה.

השוטרים ניסו דרכי-שלום, התיישבו על היריעות, מנעו מן המפגינים את האפשרות להקים אוהלים. המפגינים מתחו את הירי- עות בכוח. קללות וסיסמות-מחאה היהדרו בקול. כשהסתלקו השוטרים, המשיכו ה- מפגינים, כולם תושבי כפר תוחלת, במלאכת הקמת האוהלים. הקרב נמנע, שביתת-השבת החלה.

גם השבוע המשיכו אנשי תוחלת ב- שביתתם, עיטרו את הסביבה בסיסמותיהם המצויירות.

על מה נטוש הקרב? על השאלה אם ימ-

נמצא מאהל השובתים. הם שוכנים בו כבר כעשרה ימים למרות ה- קור העז השורר במקום ומתאוננים: "אף אחד מחברי הקואליציה

מור המישכן

המערכתם. אבל מה? המפד"ל מסיתה אותם. **על גבי ארונות מתים**

תני האשמות המורות הוטחו בסני- הם של אנשי חב"ד. האחת היא חוסר סובלנות עדתית, ואילו השניה היא שימוש לרעה בקירבתם אל נשיא המדינה.

ענה על כך אליעזר החב"דניק: "לגבי ה- האשמה העדתית: מבין 80 משפחות תוחלת ישנן 43 שחתומות על הצהרת נכונות להס- תפח אלינו. ביניהן - תימניות.

"לגבי נשיא המדינה: עוול גדול הוא ל- נסות להחשיד את האישיות הראשונה במע- לה של מדינת ישראל. מי ממפן להם ש- אנחנו בכלל לא זקוקים לו. בכל ועדה ש- קמה כדי לכרוק את העניין, הבינו שהקמת תוחלת כישוב-מובלעת בתוך חב"ד זה דבר לא הגיוני. כי מבחינה מוניציפאלית זה ממש אבסורד."

הם מאחזי עיניים. מי מאמין להם? מר- סתים עלידי המפד"ל. מי ממפן להם את כל ההצגה הזאת? שאלו אנשי חב"ד. אך תושבי תוחלת לא הירבו בדברים. הם החליטו להעביר את הוויכוח לבמה הציר- בורית.

"החלטנו להפקיר הכל ולעלות לכנסת," אמר חיים ערקובי (24) מתוחלת, "ואנחנו נשאר כאן עד שיכריעו עלינו כעל ישוב. עד הסוף. כי את תוחלת נעזוב רק על גבי ארונות מתים."

"ראינו עם מי יש לנו עסק, או החלטנו למנוע את זה בכוח. היו מכות וקטטות."

פריצות וחילול שבת

נתיים נמשכת המערכה. אנשי חב"ד מגסים לעקור את תוחלת, ואילו תושבי תוחלת נאחזים בציפורניהם בקרקע. עמדתם היא עיקשת ועיקבית: תוחלת הוא ישוב עצמאי בפני עצמו, למרות שיש בו כיום רק 80 משפחות ו-370 דוגם, ולמרות היותו חלק בלתי-נפרד מכפר חב"ד מבחינה טופוגראפית.

מה אומרים על כך החב"דניקים? ירחמיאל ריפקין (30), חב"דניק בעל זקן פרא בלונדי, הגדיר את הבעיה בצורה חד- משמעית: "אנחנו לא רוצים כאן שכונת התקווה. אנחנו לא רוצים כאן מועדוני-לילה, בתי-קולנוע, חילול שבת בפרהסיא ופריצות. בשביל מה באנו לגור פה? הרי יכולנו לגור בתל-אביב, כמו כל אחד אחר."

אולם החב"דניקים אינם עומדים דווקא על סילוק אנשי תוחלת מן השטח. לדידם ה- עיקר הוא שלא יוכרו רשמית כנקודת-ישוב. לאנשי חב"ד יש גם הסבר למה אנשי תוחלת נלחמים בחירוף על זכותם לשבת במקום ולהיות מוכרים. חבר ועד כפר חב"ד, אליעזר גליק: "זה הכל בגלל תככים מפלג- תיים. המפד"ל לא יכולה להרשות לעצמה לאבדו, כביכול, נקודת ישוב. לאנשי תוחלת עצמם לא איכפת. להיפך. הם רק ריזווחו

"הכל היה טוב ויפה. בנינו ארבעה בתים, ואז הגיע פתאום מכתב מן הסוכנות. שאסר עלינו להמשיך לבנות. לא היו כתובים שם שום נימוקים או סיבות. פשוט אסרו עלינו להמשיך בנייה."

"התחלנו להתרוצץ בין המוסדות, כדי ל- ברר מיהו בעל ההוראה ומתן הסיבות. לא הצלחנו לברר כלום. רק שישנה איזו הוראה מגבוה. כולנו משוכנעים שבעל ההוראה הוא לא פחות מאשר נשיא המדינה, זלמן שז"ר."

שיטות-המס

ה פשוט מאד. שז"ר ידוע בקשר "א" שלו אל חב"ד. הוא בא אליהם מדי פעם כדי להרים כוסית איתם. הוא גם ער תמיד לבעייתיהם.

"בכל מקום אמרו לנו שאין ברירה. אנחנו מוכרחים למסור את האדמה שחיינו עליה 18 שנים לידי החב"דניקים הגולנים. ומה איתנו? אותנו יפזרו."

"למה הם עושים לנו את זה? הם לא טוב- לים אותנו בגלל שאנחנו תימנים. הם גם אומרים שאנחנו לא מספיק תימים בשבילים. פשוט לא רוצים אותנו בתוכם."

"אנשי חב"ד הבינו שהם לא מסוגלים לזרוק אותנו בדרכים חוקיות, לכן עברו ל- שיטות של חמס. הם התחילו להחזיר אנשים משלהם שקנו דירות בתוך תוחלת. בצורה כזאת הם קיוו להשתלט על תוחלת באופן מלאכותי.

באוהל מעשנים זקני השובתים את משלחת האוהלים השכיבו את הידלים לישון. מכל משפחה נמצאים בשביתה שני נציגים.